not swallowed by drinking. See पीतापीत. E. अ neg. and पीत.

2. Bahuvr. Having no drink. E. अ priv. and पीत.

II. Tatpur. The same as अपिगत, e. g. 'gone into'; e. g. *Śankara* on the *Vedánta Sútra*: स्वाप्ययसंपत्त्योर्०० : स्वाप्ययः सुषुप्तम् । स्वमपीतो भवति &c. E. इ with अपि, krit aff. क्त.

अपीतक Bahuvr. m. (-कः) The name of one of the kings of the Andhrabhṛitya dynasty; (in one of the lists; comp. *Lassen*'s *Ind. Alterth.* vol. II. p. 934 and App. II. 2, note 16). E. अ and पीत, samás. aff. कप्.

अपीति Tatpur. f. (-तिः) [1] Hostile encounter, battle; used so in the *Ṛigv.*: पुरा यत्सूरस्तमसो अपीतेस्तमद्रिवः फलिगं हेतिमस्य (*Sáyaṇa*: = संग्रामात्). [2] Union, junction, used in this sense in the *Mánḍukya Upanishad*, when the म् of the word ओम् is spoken of allegorically, as combining with the अ and उ. [3] Copulation; in this sense occurring in an allegorical description of the *Śatapathabr.* when thumbs and fingers, ears and eye-brows, lips and nose, teeth and tongue &c. are likened to man and wife. [4] Final liberation; in the *Vedánta Sútra*: तदापीतेः संसारव्यपदेशात्; *Śankara*: तत्तेज आदिभूतसूक्ष्मं श्रोत्रादिकरणाश्रयभूतमापीतेरा संसारमोक्षात्सम्यग्ज्ञाननिमित्तादवतिष्ठते. [5] Destruction or end of the Universe; in the *Vedánta Sútra*: अपीतौ तद्वत्प्रसङ्गादसमञ्जसम्; *Śankara*: यदि स्थौल्यसावयवत्वाचेतनत्वपरिच्छिन्नत्वाशुद्ध्यादिधर्मकं कार्यं ब्रह्मकारणकमभ्युपगम्येत तदापीतौ प्रलये प्रति संसृज्यमानं कार्यं &c.; *Anúpanráy.*: जगदुपादानं ब्रह्मेत्यसमञ्जसम् । यथा निम्बयोगाद्दुग्धं तिक्तं तद्वदपीतौ प्रलये स्वलीनजगद्योगात्तज्जाड्यादिप्रसङ्गात्. [The three first meanings are applications of the liter. meaning 'going towards, approaching'; the two latter of the meaning 'going into' scil. of the world into Brahman, or perhaps also of the first viz. joining Brahman.] E. इ with अपि, krit aff. क्तिन्.

अपीनस Bahuvr. m. (-सः) (In Medicine.) A cold; considered by *Suśruta* as a disease of the nose, and defined 'as a disorder produced by a derangement of air and phlegm, when the nose is obstructed, painful, very hot and wet (dirty) and the patient can neither smell nor taste, nor has an appetite, the other symptoms being the same as those of catarrh (प्रतिश्याय)'. Also पीनस. E. अपि (become अपी) and नस्, ádeśa of नासिका, samás. aff. अच्; (it is difficult to imagine what *Bhánudikshita* might have thought, when he invented the following E. of पीनसः पि-न and स, from सो or सै, krit aff. क; पीनं स्यति सायति वा । षो ऽन्तकर्मणि षै क्षये वा । आतो ऽनुपेति — *Páṅ.* III. 2. 3. — कः).

अपीयूक्षा Tatpur. (?) f. (-क्षा) The name of a tree, the same as पीलु. Also पीयूक्षा. E. unknown.

अपीव्य Tatpur. (?) m. f. n. (-व्यः-व्या-व्यम्) Very beautiful. See the following. E. ?

अपीव्यदर्शन Bahuvr. m. f. n. (-नः-ना-नम्) Of very beautiful appearance. In the two verses of the *Bhágav. Purána* (1. 12. 8.): ददर्श पुरुषं .... । अङ्गुष्ठमात्रममलं स्फुरत्पुरटमौलिनम् । अपीव्यदर्शनं श्यामं तडिद्वाससमच्युतम् (comm. अपी० = अतिसुन्दरं दृश्यत इति दर्शनं रूपं यस्य तम्), and (3. 28. 17.) अपीव्यदर्शनं शश्वत्सर्वलोकनमस्कृतम् &c. (epithets of Vishṇu; comm. अपी० = अतिसुन्दरं भक्तिविषयं दर्शनं यस्य), the Bombay edition reads in the text as well as in the comm. अपीच्यदर्शनं; but the scrupulous care which distinguishes *Bournouf*'s edition of this Puráṇa leaves no doubt that his reading अपीव्य० has been adopted on account of better evidence; it is supported, too, by the quotation of the latter verse, in the valuable dictionary of *Rádhákántadeva*. E. अपीव्य and दर्शन.

अपुंस् Tatpur. m. (-पुमान्) Neither male nor female, a eunuch. Comp. नपुंसक. E. अ neg. and पुंस्.

अपुंस्का Bahuvr. f. (-स्का) A woman who has no husband; e. g. in the *Bhaṭṭik.*: प्रपीतमधुका (v. l. आपीतमधुका) भृङ्गैः सुदिवेवारविन्दिनी । सत्परिमललक्ष्मीका नापुंस्कासीति मे मतिः (*Jayamangala*: अपुंस्का = अविद्यमानभर्तृका). E. अ priv. and पुंस्, samás. aff. कप्.

अपुंस्त्व n. (-त्वम्) The condition of one who is neither male nor female, of a eunuch. E. अपुंस्, taddh. aff. त्व.

अपुच्छ Bahuvr. 1. m. f. n. (-च्छः-च्छा-च्छम्) Tailless.

2. f. (-च्छा) The name of a tree (Dalbergia śiśu); comp. शिंशपा. E. अ priv. and पुच्छ.

अपुण्य Tatpur. 1. m. f. n. (ण्यः-ण्या-ण्यम्) [1] Impure, bad; e. g. in the *Bhágav. Pur.*: अदृश्यझिल्लीस्वनकर्णशूल उलूकवाग्भिर्व्यथितान्तरात्मा । अपुण्यवृक्षाञ्छ्रयते &c. (comm. येषां छायापि पापहेतुः । ते ऽपुण्यवृक्षाः). [2] Vicious, wicked; e. g. in the *Yoga Sútra*: मैत्रीकरुणामुदितोपेक्षाणां सुखदुःखपुण्यापुण्यविषयाणां भावनातश्चित्तप्रसादनम् (one comm. अपु० = अपुण्यवत्; another = अपुण्यशील).

2. n. (-ण्यम्) Impurity; e. g. *Mitáksh.*: अप्रकाशितात्मनो व्यभिचारात्पुरुषान्तरसंभोगसंकल्पाद्यदपुण्यं तस्यतौ रजोदर्शने शुद्धिः. [2] Viciousness, sin. E. अ neg. and पुण्य.

अपुण्यवत् m. f. n. (-वान्-वती-वत्) Vicious, wicked. Comp. अपुण्य 1. 2. E. अपुण्य, taddh. aff. मतुप्.

अपुण्यशील Bahuvr. m. f. n. (-लः-ला-लम्) The same as अपुण्य 1. 2. E. अपुण्य and शील.

अपुत्र I. Tatpur. m. (-त्रः) One who is not a son. E. अ neg. and पुत्र.

II. Bahuvr. m. f. (-त्रः-त्रा) Sonless; one who has either had no son or lost his (her) son or sons (अपुत्रो ऽजातपुत्रो मृतपुत्रो वा) and is legally held to adopt one (*Atri*: अपुत्रेणैव कर्तव्यः पुत्रप्रतिनिधिः सदा । पिण्डोदकक्रियाहेतोर्यस्मात्तस्मात्प्रयत्नतः). *Manu* uses the term also impliedly of a man who has no son by a woman of the three first classes, although he may have a son by a Śúdrá woman, as results from this verse: यद्यपि स्यात्तु सत्पुत्रो यद्यपुत्रो ऽपि वा भवेत् । नाधिकं दशमाद्द्याच्छूद्रापुत्राय धर्मतः (and *Vṛihaspati* employs in a similar manner the term अनपत्य, viz. अनपत्यस्य शुश्रूषुर्गुणवाञ्छूद्रयोनिजः । लभेताजीवनं शेषं सपिण्डाः समवाप्नुयुः); when *Jímútaváhana* moreover observes that the son of a Śúdrá in this verse applies to the legitimate son, the Párašava (q. v.) being the son of a Bráhmana by a Śúdrá not wedded to him (यच्चाह मनुः । यं ब्राह्मणस्तु शूद्रायां &c. *Manu* 9. 178. । तदपरिणीतशूद्रासुताभिप्रायम्; contrary to *Kullúka* who defines him as परिणीतायामेव शूद्रायां ब्राह्मणः कामाद्यं पुत्रं जनयेत् &c.). — A wife who has no son must be approached for the sake of getting one by her brother-in-law or by one of her relatives of the Sapiṅḍa class. — Although *Likhita* places a man who has no son in the same category with an impious man, a usurer